

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

Vaste commissie voor Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (ELI) uit de Tweede Kamer
Postbus 20018
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

doorkiesnummer (070) 373 8841	uw kenmerk	bijlage(n)
betreft Richtlijn betreffende energie- efficiëntie Europese Commissie	ons kenmerk BAMM/U201101542	datum 31 augustus 2011

Geachte leden van de Vaste commissie voor Economische Zaken, Landbouw en Innovatie,

Op 22 juni jl. heeft de Europese Commissie een voorstel gepresenteerd voor een richtlijn betreffende energie-efficiëntie. Op 28 juni jl. heeft uw Kamer een behandelvoorbehoud geplaatst voor dit voorstel. Nadien heeft de minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie via het BNC fiche op 11 juli haar eerste standpuntbepaling gestuurd.

Graag wil ik van de gelegenheid gebruik maken om u te informeren over de visie van de VNG op enkele aspecten van het Commissievoorstel die gemeenten aangaan.

Het voorstel van de Europese Commissie beoogt het energieverbruik in de EU terug te dringen en stelt daarvoor enkele juridisch bindende maatregelen voor. Een belangrijke rol is hierbij weggelegd voor de overheden. Overheden mogen alleen nog maar energie-efficiënte gebouwen, diensten en producten aankopen en moeten jaarlijks 3% van hun gebouwen renoveren om het energieverbruik drastisch te verlagen.

De VNG steunt de inzet van het kabinet als het gaat om het belang van energiebesparing, maar onderschrijft tevens de kritische houding ten aanzien van het Commissievoorstel. Deze kritische houding betreft in het bijzonder twee aspecten van het voorstel met de meeste gevolgen voor gemeenten.

Het voorstel om jaarlijks 3% van het totale vloeroppervlak van de publieke gebouwen te renoveren houdt onvoldoende rekening met de lokale verscheidenheid en gemeentelijke autonomie op dit punt. Gemeenten zijn zelf verantwoordelijk voor hun renovatie- en investeringsplannen en stellen afhankelijk van lokale omstandigheden hun natuurlijke renovatiemomenten vast. De plannen van de Commissie doorkruisen deze plannen, maar ook de inzet van gemeentelijke investeringen, terwijl ze met jaarlijkse rapportageverplichtingen de bestuurlijke lasten verhogen. Daarnaast bestaat in Nederland geen verschil in regelgeving voor bouwwerken die in eigendom of in beheer zijn bij de overheid of in

eigendom of in beheer zijn bij anderen. Een regeling die voor overheidsgebouwen andere eisen stelt dan voor overige gebouwen past heel lastig binnen de Nederlandse systematiek van bouwregelgeving.

Een tweede aandachtspunt is dat het nog onduidelijk is wat wordt verstaan onder 'overheidsgebouwen'; is dit een gebouw in *eigendom* bij een overheidsorgaan, in *beheer* bij een overheidsorgaan of in *gebruik* bij een overheidsorgaan.

Tot slot wil ik wijzen op de moeilijkheden rondom de verplichting om duurzaam inkopen aan te scherpen in regelgeving op Europees niveau. Wij hebben ons eerder uitgelaten over de onwenselijkheid om in Europese regelgeving verplichte duurzaam inkoop eisen vast te leggen. Verplichte eisen halen de innovatie uit de markt en doorkruisen het nationale programma duurzaam inkopen, waar gemeenten met de Rijksoverheid afspraken hebben gemaakt.

Wij ondersteunen de kritische kanttekeningen die het kabinet bij dit Commissievoorstel heeft gemaakt. Voor het vervolg hebben wij afgesproken samen met de Rijksoverheid dit standpunt uit te dragen om te zorgen dat de plannen van de Commissie betaalbaar en uitvoerbaar blijven, zonder dat zij de nationale en lokale inspanningen voor energiebesparing doorkruisen.

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

drs. C.J.G.M. de Vet,
lid directieraad